

Li tiam malrapide falis al la planko en profunda sveno.

Okazis tumulto. Necesis, ke kelkaj purpuraj petardoj eksplodis el la vergpinto de prof. Zomburdo, antaŭ ol silento revenis.

“Prefektoj,” li muĝdiris. “Gvidu tuj viajn Domojn reen al la dormejoj!”

Persi prosperis en krizoj.

“Sekvu min! Tenu vin kune, unuajaraj! Neniu bezonas timi la trolon, se vi observas miajn ordonojn. Restu ĝuste malantaŭ mi. Lasu vojon, unuajaraj pasantaj! Pardonu, mi estas prefekto!”

“Kiel povus trolo enveni?” Hari demandis dum ili grimpis la ŝtuparon.

“Mi ne havas ideon pri tio, ili supozeble estas tute stultaj,” diris Ron. “Eble Ĝenozo enlasis ĝin por Halovina ŝerco.”

Ili pasis diversajn grupojn da homoj hastantaj kontraŭ diversaj direktoj. Dum ili puŝis sin tra amaso de konfuzitaj hupopufaj, Hari subite tiris la brakon de Ron.

“Mi ekpensis – Hermiona!”

“Kio pri ŝi?”

“Ŝi ne scias pri la trolo.”

Ron mordis al si la lipon.

“Ho, bone,” li knalis, “Sed ne taŭgus, ke Persi vidus nin.”

Klinante la kapojn suben, ili kuniĝis kun la hupopufaj irante kontraŭe, kaŝiris flanken laŭ malplena koridoro, kaj ekhastis kontraŭ la knabina necesejo. Ili ĵus turniĝis ĉirkaŭ la sekvanta angulo, kiam ili ekaŭdis rapidajn paŝojn malantaŭ si.

“Persi!” siblis Ron, tirante Hari malantaŭ egan ŝtonan grifon.

Tamen, kaŝrigardante preter ĝi, ili vidis ne Persi, sed Snejp. Li transiris la koridoron kaj malaperis el vido.

“Kion li faras?” Hari flustris, “Kial li ne estas sube en la karceroj kun la ceteraj instruistoj?”

“Mi tute ne scias.”

Kiel eble plej kviete ili ŝteliris laŭ la apuda koridoro post la forirantaj paŝoj de Snejp.

“Li celas la trian etaĝon,” Hari diris, sed Ron haltis lin per manlevo.

“Ĉu vi flaras ion?”

Hari snufis kaj aĉa haladzo atingis liajn naztruojn, ia miksaĵo de uzitaj ŝtrumpoj kaj la speco de publika necesejo, kiun oni ŝajne neniam purigas.

Kaj tiam ili aŭdis ĝin – basan grunton, kaj la trenantajn pezpaŝojn de grandegaj piedoj. Ron indikis – je la fino de la pasejo maldekstre, iu grandega afero moviĝis kontraŭ ili. Ili kaŭris en la ombroj, kaj rigardis dum ĝi aperis en faskon de lunlumo.

Estis terura vidaĵo. Alta je kvar metroj, kun haŭto ia malbrila,